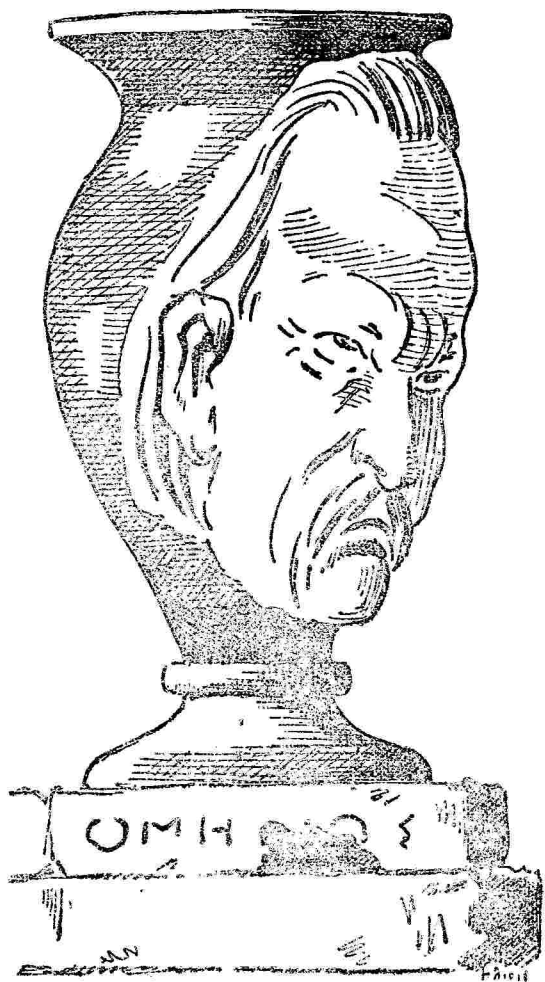

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ Δόκτορος Σχλημελάνου

Τραγέλαφος ὄν εὐρομεν κατὰ γῆς.

Πολλὰ κατ' αὐτὰς καὶ λέγονται καὶ γράφονται περὶ τῆς φύσεως καὶ οὐσίας τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ ποικίλαι περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι τύχης αὐτοῦ τε καὶ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος καθ' ἑκάστην διασταυροῦνται κρίσεις καὶ διαδόσεις. Καθ' ἡμᾶς συνταγματικὴ πολιτεία καὶ βουλή εἶναι κενὰ νοήματος καὶ δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐν χώρα, ὅπου, ὡς ἐν τῇ ἀτυχῇ καίτοι ἐν πολλοῖς ἀρχαῖζούσῃ νῆα Ἑλλάδι, ὁ μὲν ἔθνοφύλαξ, χλιαρὸς ὢν τῶν νομίμων ὑπερασπιστής, δὲν ἀποτελεῖ ἐν σώμα οὐδὲ συνεργάζεται μὲ τὸν ἀφωσιωμένον εἰς τὸ σύνταγμα πολίτην, τὴν δὲ χαλαρὰν περὶ τὰ δημόσια μέριμναν καὶ τὴν ἐπὶ τῶν σπουδαίων ζητημάτων οὐχὶ ἀξίαν συστάσεως ἑλληνικὴν ἐπιθεώρησιν καὶ μελέτην παρακολουθεῖ οὐχὶ πεφωτισμένη ἐθνικὴ γνώμη, ἐν ᾗ ἐν ὀνόματι τῆς νομιμότητος διδάσκεται ἡ αὐθαιρεσία καὶ ἡ πρὸς τοὺς νόμους ἀσέβεια. Καὶ δύναται μὲν τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀψηφούσι τὸν αἰῶνα καὶ τοὺς καιροὺς τοὺς πνέοντες δημοκρατίαν, οὗς διερχόμεθα, οἱ προσπαθοῦντες νὰ πολεμήσωσι τὴν φιλελευθέραν πορείαν, ἥτις ἐδόθη εἰς τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα διὰ τῶν λίαν φιλομνηναρχικῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ, ἅτινα ἐπικαλοῦνται ἢ διὰ τινος ἐφημερίδος τῶν οἰκοκυραίων ἐκ τῶν κατὰ δουζίναν ἑκάστοτε ἐκδιδομένων καὶ οἰκτρῶς ἐκπνευστῶν χωρὶς οὐδ' ἐβδομάδος νὰ διανύσωσι νομιμόφρονα βίον, δὲν σφάλλουσι δὲ τὸ παράπαν οἱ ἰσχυρίζεμενοι ὅτι καὶ ἐν τῇ πατρίδι μας τὸν τὰ πάντα σαρόνοντα χρόνον καὶ τὴν μὴ ἔχουσαν σήμερον ποῦ νὰ καταφύγῃ ἀλήθειαν παρεκλόθησε μεγάλη καὶ μετὰ δυσκολίας πιστευομένη κυβερνητικὴ βελτίωσις καὶ μέλλον ἀντανακλῶν τὸ παρελθὸν καὶ σύμφωνον πρὸς τοὺς πόθους τοῦ ἀξιοδακρύτου ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ σχεδὸν ἀγνώστου ἤδη εἰς τὸν κόσμον καίτοι φωτίσαντος καὶ ἐδηγήσαντος ἄλλοτε τὸν κόσμον εἰς τὴν πρόοδον, ὡς ὁ ἀσπὴρ τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Ἑθαγγελίου τοὺς μάγους εἰς τὴν Βηθλέεμ. Ἐν τούτοις ὁ τύπος καθήκον ἔχων νὰ μὴ βλέπῃ τὰ πράγματα ἀπὸ ταπεινῆς σκοπιᾶς ἀλλ' ἀπὸ περιωπῆς ἀνωτέρας καὶ νὰ φωτίξῃ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν διὰ φωτὸς οὐχὶ ἀμυδροῦ καὶ νεφελώδους ἐσπέρου ἢ λύχνου, ἀλλ' ἀναλόγου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς, πρέπει νὰ κρατῇ ἀείποτε καίτοι ἐσκωριασμένην τὴν πολυπαθῆ πλάστιγγα τῆς νῦν οἰκτρῶς ἐμπαιζομένης δικαιοσύνης καὶ εἴτε τις εἶναι ἐφημερίς, ἥτις γοργῶς συντασσομένη ὡς λιγύφωνος πρῶϊνδὸς κήρυξ κατ' αὐγὴν, μόλις διακρινομένη, ἐξέρχεται καὶ παρουσιάζεται ἐκτεθειμένη εἰς τὴν ἀληθῶς κωμικὴν ἀγοράν μας πρὸς πόλῃσιν, καὶ ἥτις ἄγρυπνος καὶ ἐπιμελής νεολόγος οὔσα ἀναγράφει εἰς τὰς στήλας τῆς ὡς ἐν μικροσκοπικῇ ἀλλὰ καλοποικίλω στοᾶ τῆς ἡμέρας εἴτε ἐφημερίδες τῶν συζητήσεων τῶν εἰς μόνον τὸν Βασιλέα, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν λαὸν ἀναγομένων ἀνακη-

ρύσσεται, εφείλει, οὐδέποτε φατριάζουσα, νὰ ᾖ πάντοτε ἐκλεκτικὴ διότι μόνον οὕτω, καίτοι οὐχὶ ὀρθῶς παρὰ τῶν πλείστων σήμερον ἐκτιμωμένη, δύναται νὰ συμπληρῶσιν τὸ ἡράκλειον ἔργον καὶ νὰ φανῆ ἀκολουθοῦσα τὰ διδάγματα τῆς κατὰ πάντων τῶν στοιχείων θριαμβευσάσης ἡμετέρας παλιγγενεσίας· ἐλέγχεται δὲ λησμονοῦσα τὸν προορισμὸν τῆς, ὅταν ἐπαινοῦσα ἢ κατακρίνουσα, ὁμοιάζει πρὸς τὸν κεραυνὸν, ὅστις προσβάλλει μόνον τοὺς οἴκους τοὺς στερουμένους, ἢ μὴ ἔχοντας εἰς ἐνέργειαν τοὺς κεραυναγωγούς των καὶ γίνεται πρόξενος σκανδάλων ὅταν μιμουμένη τὸν δαίμονα Ἄσμοδαῖον ἀποκαλύπτει τὰ σφάλματα καὶ πειράζει ἀδιακρίτως πάντας. Ο.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΕΙΣ

Ὁ Ἄσμοδαῖος, ἵνα εὐκολύνῃ τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ νὰ μεταμφιεσθῶσιν αὐτὰς τὰς ἡμέρας συνιστᾷ αὐτοῖς τὰ ἐξῆς εἶδη, μὴ δυνάμενος δυστυχῶς νὰ συνάξῃ αὐτὰ εἰς ἀποθήκην.

- 1) Τὸ καπέλο gibus τοῦ κ. Βολόφσκη.
- 2) Τὸ ἐπανωφόριον raglan τοῦ κ. Σούτζου.
- 3) Τὰ τζουλουφάκια τοῦ κ. Γοιτσάρα ἢ τοῦ κ. Ἀργυράμου κατ' ἀρέσκειαν.
- 4) Ταῖς φαβορίταις τοῦ κ. Πετρῆ, καθὼς καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ῥίνας αὐτοῦ ἀραιὸν τρίχωμα.
- 5) Τὸ κομπολόγι τοῦ κ. Γούδα.
- 6) Τὰ μαῦρα γάντια τοῦ κ. Μιστριώτου.
- 7) Τὰ κοντὰ πανταλόνια τοῦ κ. Κόντου.
- 8) Τὴν κόμην τοῦ κ. Πλατύ.
- 9) Τὸν κοῦκον τοῦ κ. Δραζίνου.
- 10) Τὰ σκαρπίνια τοῦ κ. Σαριπόλου.
- 11) Ταῖς στάφαις τοῦ κ. Στεφανίδου.
- 12) Τὸν μανδύαν, καὶ τὴν πόλκην a la Ernani, τοῦ ποιητοῦ Οἰκονομίδου.

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Τὸν βλέπετε αὐτὸν ἐκεῖ;
εἰς μέγαρον νῦν κατοικεῖ,
ἀμάξας ἔχει κ' ἵππους,
χρυσᾶς αἰθούσας, κήπους
καὶ πενομένους συγγενεῖς . . .
Φεῦ! εἶν' ὁμογενής!

Τὸν ἄλλον βλέπετε ἐκεῖ;
τὴν γῆν νομίζεις διοικεῖ.
Ἔχει χονδρὴν κοιλίαν
καὶ κεφαλὴν θρασεῖαν.
Θαῤῥεῖ πῶς εἶνε κ' εὐγενής . . .
Ἄλλ' εἶν' ὁμογενής!

Τὸν τρίτον βλέπετε ἐκεῖ;
μόλις τὸν φέρ' ἡ Ἀττικὴ,
ἀφοῦ τὴν ἤρπασ' ὄλην,
σχεδὸν κι' αὐτὴν τὴν πόλιν,
διώκτης πλοῦτου ἀπηνής . . .
Φεῦ! εἶν' ὁμογενής!

Τὸν βλέπετε αὐτὸν ἐκεῖ;
Μὴ πλησιάζης, σ' ἀδικεῖ
κ' ἐάν σ' εὐεργετήσῃ.
Εἰς δῶμα θὰ σὲ κλείσῃ
πτωχῶν, ἀφοῦ πτωχὸς γενῆς . . .
Φεῦ! εἶν' ὁμογενής!

Τοὺς ἄλλους, ἄλλους παρεκεῖ
τοὺς βλέπετε; Δὲν μᾶς ἀρκεῖ
τὸ φύλλον κι' ἂν γεμίτῃ
νὰ τοὺς ἀπαριθμήσῃ.
Καὶ ὅμως ὄλοι των εἶν' εἰς
τύπος ὁμογενής.

ΦΛΟΞ.

Ὁ ὑπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.